

Despre Alexandru Ioan Cuza

"Domnul Unirii" s-a nascut la Barlad la 20 martie 1820, ca membru al unei familii boieresti moldovene amintite In documente Inca de la 1638. Tatal sau, Ioan Cuza, a ajuns pana la rangul de postelnic In vremea domnitorului Ionita Sandu Sturdza.

Mama sa, Sultana Cozadini, provenea dintr-o familie greco-italiana din Constantinopol, stabilita In Principatele Romane. Primii ani de scoala au fost petrecuti In pensionul francez deschis de Victor Cunin la Iasi; aici a fost coleg cu Mihail Kogalniceanu si Vasile Alecsandri, cu care va colabora, mai tarziu, In viata politica. La Paris a obtinut In 1845 bacalaureatul In litere, s-a Inscris la Facultatea de Drept si In Societatea economistilor din Paris. La 30 aprilie 1844 s-a casatorit cu Elena Rosetti, care li va sta alaturi pana la moarte.

O data cu izbucnirea Revolutiei de la 1848, C. s-a alaturat tinerilor moldoveni participanti la Adunarea de la Hotelul Petersburg din Iasi (27 martie 1848), unde a fost redactat primul document programatic al revolutiei romane pasoptiste, Petitia-Proclamatie. Arestat din ordinul domnitorului Mihail Sturdza, a reusit sa scape de sub escorta, la Galati, impreuna cu alti revolutionari. S-a refugiat In Transilvania (unde a participat la Adunarea de la Blaj din mai 1848), apoi In Bucovina si mai tarziu la Viena, Paris si Constantinopol.

La instaurarea noului domn moldovean Grigore Ghica (1849-1856), C. a primit functia de presedinte al Judecatoriei Covurlui, ramanand In acest post pana In 1851, an In care a ocupat, pentru scurt timp, pozitia de director al Ministerului de Interne al Moldovei.

In 1856 a fost numit parcalab de Galati, a fost integrat In armata si avansat la gradul de maior In 1857. In acelasi an a demisionat din postul de parcalab In semn de protest fata de Incercarea caimacamului (loctiitorului domnesc) Nicolae Vogoride de a falsifica rezultatele alegerilor pentru Adunarea ad-hoc a Moldovei. Gestul sau i-a adus un imens prestigiu In randul miscarii politice unioniste, confirmand Inca o data imaginea de cinste si corectitudine pe care o capatase deja. O data cu refacerea alegerilor, a fost ales In Adunarea ad-hoc din Moldova ca deputat de Galati (1857). Un an mai tarziu a fost Inaintat la gradul de colonel, comandant al armatei Moldovei.

La 5/17 ianuarie 1859, C., proclamat unic candidat al partidei unioniste la tronul Moldovei, era ales domnitor, cu unanimitatea voturilor deputatilor din Adunarea electiva. La 24 ianuarie 1859, dupa dezbateri furtunoase, la sugestia deputatului Vasile Boerescu, C. a fost ales si domnitor al Tarii Romanesti de catre Adunarea electiva a acesteia. Prin dubla sa alegere In functia de domnitor se realizase pasul decisiv catre unirea celor doua Principate. Evenimentul a produs un entuziasm fara precedent In randul populatiei romane atat din Moldova si Tara Romaneasca dar si din Transilvania.

Atmosfera prilejuita de sosirea lui C. la Bucuresti, la 8 februarie 1859, este descrisa Intr-o scrisoare trimisa de D.A. Sturdza lui V. Alec-sandri: "Rezultatul Intregii acestei calatorii este ca toti romanii

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

din cele doua Principate se vor lasa mai curand taiati In bucati decat sa revie la vechea stare de lucruri (...). La Bucuresti, de pilda, el e omul cel mai popular. N-am vazut nici o data salutandu-se un suveran cu mai multa dragoste si serbari publice ca In aceasta prima capitala a Romaniei." Primii doi ani ai domniei lui C, au fost dedicati obtinerii recunoasterii din partea marilor puteri a dublei sale alegeri ca domnitor al Principatelor Unite si a unificarii depline a acestora. In septembrie 1859 a fost acceptata dubla alegere si domnitorul a obtinut firmanul de Investitura din partea sultanului. Unificarea deplina a fost recunoscuta de marile puteri In decembrie 1861, ceea ce a permis instaurarea, din ianuarie 1862, a guvernului unic si a Parlamentului unic la Bucuresti.

Organizarea interna si modernizarea statului roman au fost principalele obiective ale domniei lui C. Marile reforme Infaptuite dupa 1862 au fost realizate de domnitor mai ales cu sprijinul lui Mihail Kogalniceanu (prim-mi-nistru Intre anii 1863 si 1865) si al altor colaboratori ai sai de orientare politica liberala moderata ori conservatoare moderata. Cea mai importanta prin obiectivele si efectele sale a fost reforma agrara.

Pentru impunerea acesteia a fost necesara efectuarea loviturii de stat de la 2 mai 1864 (cand C. a dizolvat prin decret puterea legislativa -Adunarea obsteasca, ostila proiectului guvernamental al legii rurale) si aprobarea In urma unui plebiscit a Statutului Dezvoltator al Conventiei de la Paris, noua lege cu rol de Constitutie a Principatelor. Evenimentele din mai 1864 ca si constituirea Consiliului de Stat (institutie care elabora legi si se afla sub directa sa conducere) au marcat instaurarea domniei autoritare a lui C. Printre reformele si deciziile importante ale domniei lui C. s-au mai numarat: Infiintarea Universitatilor de la Iasi si Bucuresti (1860, respectiv 1864), adoptarea legii secularizarii averilor manastiresti (1863), a legii instructiunii publice (prin care Invatamantul primar devenea obligatoriu si gratuit - 1864), adoptarea Codului penal (inspirat din codurile penale francez si prusac), a Codului civil (dupa modelul francez si italian), Intemeierea In 1864 a Casei de Economii si Consemnatiuni.

Politica externa a domnitorului a fost Indreptata catre consolidarea pe plan international a unirii, mentinerea unor relatii pasnice cu Imperiul Otoman, deschiderea primelor agentii diplomatice ale Principatelor (Belgrad, 1863).

De-a lungul domniei, Impotriva lui C. s-a format o opozitie politica din liberal-radicali si conservatori. Pozitiile acestora s-au Intarit mai ales dupa lovitura de stat din 1864 si pe masura ce caracterul autoritar al domniei lui C. devenea tot mai evident.

Militand pentru Indeplinirea pana la capat a cererilor Adunarilor ad-hoc ale Principatelor, Intrunite In 1857, si In special a celei referitoare la instaurarea pe tron a unui principe strain, opozitia anti-cuzista a pregatit din 1865 Inlatu- rarea domnitorului. I se reprosau starea financiara si economica grea a Principatelor, instituirea unei camarile domnesti (In frunte cu Cezar Librecht) care influenta si controla deciziile lui C, politica autoritara In raport cu fortele politice interne, dar si viata personala dominata de legatura extraconju-gala avuta cu Maria Obrenovici, vaduva printului sarb Efrem Obrenovici.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

In urma actiunii organizate de gruparea anticuzista (din care faceau parte fosti lideri ai generatiei pasoptiste ca I.C Bratianu, CA. Rosetti, I. Ghica) In dimineata zilei de 11 februarie 1866, C. a fost silit sa semneze actul abdicarii sale.

La 13 februarie 1866, C. a parasit Capitala, Indreptandu-se spre Brasov. Raman memorabile cuvintele sale, rostite la Palatul Cotroceni, Inaintea plecarii: "Sa dea Dumnezeu sa-i mearga tarii mai bine fara mine decat cu mine. Sa traiasca Romania!"

Dupa o scurta sedere la Viena, s-a Indreptat spre Milano, apoi spre Paris. Va locui Intre anii 1867 si 1872 la Dabling, langa Viena, apoi la Florenta.

La 15 mai 1873, s-a stins din viata la Heidelberg, In Germania. Ramasitele sale pamantesti au fost Inhumate initial pe domeniul sau de la Ruginoasa, iar In timpul celui de-al Doilea Razboi Mondial au fost stramutate In Biserica Trei Ierarhi de la Iasi.